

عنوان مقاله:

بازی درمانی هنر برقراری ارتباط

محل انتشار:

هجدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فروزان دریگوندی - آموزگار

رضا میرعالی - آموزگار

مریم میرعالی - آموزگار

رامین جودکی پایی - آموزگار

خلاصه مقاله:

اینجا آشکار است که من در مسیر نگارش با گام‌هایی لرزان و هراسان به پیش می‌روم. شاید بهتر باشد ابتدا بگویم که در تجربه من بازی درمانی رویکردی پویا در زمینه مشاوره با کودکان است این رویکرد باعث می‌شود که مشاور به موازات پیشرفت در فرایند مشاوره و برملا کردن ذهن و ضمیر خود برای کودک دنیای او را کاملاً تجربه کند و پیام‌های ظریف و دقیقی را که کودک می‌رساند دریافت کند پیام‌هایی که یکتایی شخصیت کودک را نشان می‌دهد فرایند بازی به منزله تلاش کودک برای تسلط یافتن بر محیط است مشکلاتی که کودکان با آنها مواجهه اند با وجود آنان در هم آمیخته است به این ترتیب بازی درمانی باعث می‌شود که پویایی ساختار درون کودک با پویایی رویکرد مشاوره هماهنگ شود

کلمات کلیدی:

بازی-درمانی، برقراری، ارتباط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1949020>

